

VELKÝ PÁTEK 2. DUBNA 2021 BOHOSLUŽBY

ÚVODNÍ SLOVA

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Milost a pokoj od Pána Ježíše Krista, ať je s vámi se všemi.

V tuto ranní hodinu se scházíme, abychom si připomněli Ježíšovo ukřižování na místě zvaném Golgota: „Ukřižovali ho a rozdělili si jeho šaty; losovali o ně, co si kdo vezme. Bylo devět hodin, když ho ukřižovali.“

PÍSEŇ EZ 310 Šel přes potok Cedron k hoře sloky 1-3

1. Šel přes potok Cedron k hoře, Kristus v mnohé pokoře; přešel jej, začal teskniti a vroucně se modliti, zvolav: „Otče, uslyš Syna, jdeť naň těžká hodina.“
2. Pro nás prvé trpěl v noci, od zlé duchovní moci, potom světská ruka ve dne, od jitra přes poledne, přeukrutně bičovala, i na kříži rozpjala.
3. Když jsme tak draze koupeni, drahou mzdou vyplaceni, nedávejme místa d'áblu, raději Kristu Pánu. Kriste, pro své svaté rány, ó smiluj se nad námi.

MODLITBA

Temnota Velkého pátku nás obestírá a my voláme k tobě Bože o pomoc, o odpověď, o blízkost. Jsme znovu a znovu šokováni, kam až může dojít lidská krutost a lidská lhostejnost. V příběhu tvého Syna vidíme, jak to často chodí se spravedlivými v tomto světě a je nám to líto. I my neseme svou vinu za utrpení druhých a je nám to líto. Smrt tvého Syna ale přinesla záchranu a naději pro nás pro všechny, odpuštění a smíření. Ježíš prošel tím, co zažíváme i my v našich životech, poznal bolest, opuštěnost, sáhl si až na dno sil i života, poznal smrt. Děkujeme za vzkříšení, za to, že je mocnější než naše lidská bída, že se týká taky temnot každého z nás. Amen.

BIBLICKÉ ČTENÍ Žalm 22

- 1 Pro předního zpěváka. Podle „Laně za ranních červánků“ Davidův.
- 2 Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám.
- 3 Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztišit ani v noci.
- 4 Ty jsi ten Svatý, jenž trůní obklopen chválami Izraele.
- 5 Otcové naši doufali v tebe, doufali, tys jim dal vyváznout.
- 6 Úpěli k tobě a unikli zmaru, doufali v tebe a nebyli zahanbeni.
- 7 Já však jsem červ a ne člověk, potupa lidství, povrhel lidu.
- 8 Všem, kdo mě vidí, jsem jenom pro smích, šklebí se na mě, potřásají hlavou:
- 9 „Svěř to Hospodinu!“ „Ať mu dá vyváznout, ať ho vysvobodí, když si ho oblíbil!“
- 10 Ty jsi mě vyvedl z života matky, chovals mě v bezpečí u jejích prsou.
- 11 Na tebe jsem odkázán už z lůna, z života mé matky ty jsi můj Bůh.
- 12 Nebud' mi vzdálen, blízko je soužení, na pomoc nikoho nemám!
- 13 Množství býků mě kruhem svírá, báššanští tuři mě obstoupili.
- 14 Rozevírají na mě tlamu jak řvoucí lev, když trhá kořist.
- 15 Rozlívám se jako voda, všechny kosti se mi uvolňují, jako vosk je mé srdce, rozplynulo se v mém nitru.
- 16 Jako střep vyschla má síla, jazyk mi přisedl k patru. Vrháš mě do prachu smrti!
- 17 Smečka psů mě kruhem svírá, zlovlná tlupa mě obkličuje; sápu se jako lev na mé ruce a nohy, 18 mohu si spočítat všechny své kosti. Pasou se na mně svým zrakem.
- 19 Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv. 20 Nebud' mi vzdálen, Hospodine, má sílo, pospěš mi na pomoc! 21 Vysvobod' mou duši od meče, chraň jediné, co mám, před psí tlapou; 22 zachraň mě ze lví tlamy, před rohy jednorožců! – A tys mi odpověděl.
- 23 O tvém jménu budu vyprávět svým bratřím, ve shromáždění tě budu chválit.
- 24 Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho! Ctěte ho, všichni potomci Jákobovi, celé Izraelovo potomstvo, žij před ním v bázni! 25 Nepohrdl poníženým, v opovržení ho neměl. Když trpěl příkoří, neukryl před ním svou tvář, slyšel, když k němu o pomoc volal.
- 26 Od tebe vzejde mi chvála ve velikém shromáždění. Své sliby splním před těmi, kdo se ho bojí. 27 Pokorní budou jíst dosyta, budou chválit Hospodina ti, kdo se na jeho vůli dotazují. Vaše srdce bude žít navždy. 28 Rozpomenou se a navrátí se k Hospodinu všechny dálavy země. Tobě se budou klanět všechny čeledi pronárodů. 29 Vždyť Hospodinu náleží kralovat, i nad pronárody vládnout. 30 Všichni tuční v zemi, ti, kdo jedli a kdo se klaněli, všichni, kteří sestupují v prach, musí před ním padnout na kolena; a jejich duše si život nezachová. 31 Potomstvo bude mu sloužit. O Panovníku budou vyprávět dalšímu pokolení, 32 to přijde a bude hlásat jeho spravedlnost lidu, který se zrodí: „ To učinil on!“

PÍSEŇ   EZ   328   Tvoje jméno převyšuje

1. Tvoje jméno převyšuje všechna jména na zemi. Radost srdce naplňuje, když tě chválím písněmi. Tvoje světlo pronikavé celé nebe prosvítí. Tvoje jméno čisté, pravé, Boží svatí věčně ctí.
2. V tobě všechna milost Boží k nám se bídňým sklonila, na hlavy nám věnce vloží, které z lásky uvila. Ponížený božský Vládce, přišels zdolat vzbouřené. Nepřizval sis moudré rádce, když jdeš hledat ztracené.
3. Kdo by plakal s plačícími? Přece on - muž bolesti! Kdo umírá mezi zlými? To on nese neřesti! Jeho krev a jeho slzy očišťují celý svět, jimi přemůže jej brzy, vyprostí jej ze všech béd.

4. Odpouští Bůh skrze tebe, Králi s věncem trnovým. Svět chce hledat jenom sebe, já však tobě náležím. Tvoje smrt mne zachránila, raduji se, že jsem tvůj, naději mi navrátila, Duchem svým mne opatruj!

5. Skloň se, Pane, k mému loži, až já budu umírat. Když se stíny smrti množí, jméno tvé je pevný hrad. U tebe je moje skrýše, slovo tvé mne provází, potom uchopí mě tiše a nic mě už nesrazí.

BIBLICKÉ ČTENÍ Markovo evangelium 15, 33 - 41

33 Když bylo poledne, nastala tma po celé zemi až do tří hodin. 34 O třetí hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eloi, Eloi, lema sabachtani?“, což přeloženo znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

35 Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo stáli okolo: „Hle, volá Eliáše.“ 36 Kdosi pak odběhl, namočil houbu v octě, nabodl ji na prut a dával mu pít se slovy: „Počkejte, uvidíme, přijde-li ho Eliáš sejmout.“ 37 Ale Ježíš vydal mocný hlas a skončil. 38 Tu se chrámová opona roztrhla vpůli odshora až dolů.

39 A když uviděl setník, který stál před ním, že takto skončil, řekl: „Ten člověk byl opravdu Syn Boží.“

KÁZÁNÍ

Proč? Proč se mi to děje? Proč mě zrovna tohle potkalo? Proč někdo proplová životem jak ryбка a jiný si táhne na zádech takový balvan? Proč se zlé věci dějí dobrým lidem? Proč nám to Pán Bůh dělá? Proč to dopouští? Proč mě opouští?

Máte na tohle tíživé „proč“ nějakou odpověď? Já nemám. Ale občas slyším, jak někdo odpovídá: „Můžeš si za to sám. To nás Pán Bůh trestá. Co tě nezabije, to tě posílí. Koho Bůh miluje, toho křížkem navštěvuje“ a tak podobně. Je to pro vás odpověď? A můžeme vůbec z venku na to tíživé proč nějak odpovědět? Nebo si člověk musí odpovědět sám, zahlédnout smysl toho všeho pro sebe osobně? Naslouchat Boží odpovědi?

Ježíš z kříže volá „*Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?*“ K čemu to je dobré? Jaký to má význam?“ A ta jeho otázka se zařezává do kůže, ta jeho otázka bolí a zneklidňuje. I Boží syn je opuštěn. Čekali jsme nějakou naději, posilu, a zatím slyšíme i od Božího syna slova mrazivá, plná bolesti a trápení. Nejprve ho opustili jeho nejbližší. Učedníci se rozutekli, jako když se střelí do hejna vran. Ježíš zůstal sám. Zůstali s ním jen dva banditi, jeden po jeho pravici, druhý po levici a ti zůstali jen proto, že nemohli odejít. A pak, ve chvíli smrti se cítí opuštěn i samotným Bohem. Co to znamená? Opravdu Bůh Otec opustil Boha Syna ve chvíli smrti? Kde byl Bůh, když umíral jeho Syn na kříži? Spravedlivý a bez hříchu. A tato otázka po Boží přítomnosti v různých situacích za dvě tisíciletí, které nás dělí od ukřižování, nabobtnala.

Kde byl Bůh, když umírali první křesťané, když byli krutě pronásledováni a mučeni? Kde byl Bůh, když křesťané pronásledovali bezbranné pohany, když pálili čarodějnice a upalovali kacíře, směle vyjížděli do bojů a světili kanóny? Kde byl Bůh, když probíhaly genocidy, mizely celé národy, živočišné druhy? Kde byl Bůh, když 6 miliónů Židů zahynulo v koncentračních táborech? A ta otázka se týká i nás osobně, jsou přece chvíle v našem životě, které nám nedávají smysl, a tak se ptáme: Kde byl Bůh, když umírala moje dcera? Kde byl Bůh, když manželce diagnostikovali rakovinu? Kde byl Bůh, když jsem si chtěla vzít život? My na to nemáme odpověď pro druhé, ale každý z nás má svojí odpověď, protože bez odpovědi se nedá žít. To tíživé „proč“ člověka mučí a bere veškerou energii. Možná se nám uleví, když se přestaneme ptát „Proč“, a začneme se ptát „Co teď s tím? Jak se s tím vyrovnám? Jak s tím budu žít? Pro koho?“ Nebo se nám uleví, když si tu otázku „Proč“ dovolíme i směrem k Bohu? Jako Ježíš.

Z Ježíšovy strany to nebylo konstatování, ani prosté oznámení „Bůh mě opustil.“

Ježíš tu otázku nesměřoval k lidem, ale k Bohu. Byl to výkřik opuštěného spravedlivého, byla to modlitba. Ježíš se obracel ve chvíli poslední k Bohu.

Všimněme si, že Ježíš svou otázku volá mocným hlasem, není v ní rezignovanost.

Ježíš i v této chvíli ví, že spojení s Bohem funguje, jen na chvíli vypadl signál, jen na chvíli je Bůh nedostupný. Ale jak je to možné, že Všemohoucí je bez signálu? Přece takhle sít, tenhle Boží operátor musí fungovat vždycky a všude. Nebo ne? Co se to tu stalo na tom kříži? Čeho jsme svědky? Jaký to má smysl? Bůh otec v nejkritičtější chvíli opouští svého Syna? Anebo ho neopouští?

Možná nám odpovědí může být děsivá scéna z autobiografické knihy „Noc“ židovského spisovatele Ellie Wiesela. *„Stalo se to v táboře smrti, v Osvětimi. Jednoho dne jsme se vrátili z práce a na shromažďovacím místě jsme spatřili tři šibenice. Tři černé vrány. Nástup. Mužové z SS okolo nás, nabité samopaly: tradiční ceremonie. V poutech tři oběti a jedna z nich, malý služebník, anděl se smutným očima. Esesáci byli rozrušenější než obvykle. Oběsit malého chlapce před tisíci diváky není nic snadného. Velitel přečetl rozsudek. Všechny oči se upíraly k dítěti. Bylo pobledlé, skoro klidné, kousalo si rty. Šibenice na něj vrhala svůj stín. Tři oběti vystoupili na židle a vložili hlavy do oprátky. Chlapec byl zticha. „Kde je Bůh? Kde je?“ , ptal se kdosi za mnou. Na znamení velitele tábora byly židle převrženy. Nad táborem se rozestřelo naprosté ticho. Na obzoru zapadalo slunce. Plakali jsme. Začal pochod. Dítě, protože bylo lehké, ještě žilo. Slyšel jsem, jak se za mnou ten samý hlas ptá: „Kde je teď Bůh?“ a slyšel jsem, jak mu jakýsi hlas ve tmě odpovídá: „Kde je? Kde je Bůh? Tady, tady je – visí tady na téhle šibenici...“* To je odpověď, které věřím. Mluví o tajemné přítomnosti boží v našem světě. Bůh zůstává stále na straně bezbranných, opuštěných, trpících. Stále ho můžeme najít v těch nejmenších. A pro nás po Velkém pátku ta otázka zůstává ještě jinak položená: „Bože náš, Bože náš, proč jsme tě opustili? Co se to s námi stalo, že jsme se přidali na stranu zla? Že jsme nechali bezbranného trpět, spravedlivého zemřít, Mesiáše ukřižovat? Co se to s námi děje, že opouštíme ty, kdo potřebují naší pomoc? Co se to s námi děje, že zavíráme oči před utrpením druhých?

Ježíše ukřižovali a k nám i do našeho Velkého pátku zaznívá Ježíšův hrozivý a mrazivý výkřik: **„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“**

Ježíš nebyl první, kdo takto volal. Bohem opuštěn k Bohu volal už žalmista. A Ježíš nebyl poslední, kdo takto volal. Utrpení bezbranných a nevinných lidí ve světě trvá a jejich hrozivé volání k nám i dnes doléhá. A možná ani ne z veliké dálky, možná někde docela blízko někdo volá: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ A my můžeme být na blízku, možná nemáme odpověď, ale můžeme být sami tou odpovědí – jsem tu s tebou, neboj se.

Ježíš trpěl a byl opuštěn. Ale možná právě v té strašné opuštěnosti je Ježíš nadějí pro všechny opuštěné. Právě v té opuštěnosti lidmi i Bohem se člověk může potkat s Ježíšem, je vedle něho, stává se odpovědí – jsem tu s tebou, neboj se.

Slyším v tom výkřiku z kříže naději - když člověk nerezignuje, volá k Bohu, modlí se, i třeba slovy vypůjčenými od žalmistů, bojuje vlastně o odpověď. A ta odpověď přichází. V žalmu až na konci 22. verše, v Ježíšově příběhu až třetí den. **A tys mi, Bože, odpověděl.** A tak to, co se zdálo jako děsivé, mrazivé a nihilistické, nakonec přináší povzbuzení i do naší podivné doby, kdy také mnozí z nás prožívají opuštěnost, izolaci, odstup. I když se zdá, že Bůh je nedostupný, že je daleko, mimo signál, můžeme k němu volat, můžeme se k němu obracet, můžeme si půjčovat i slova žalmů, a ve světle velikonoční neděle máme naději, že Bůh se ozve, že nás potěší, že se nás zastane, že nám vleje do duše pokoj, že nás vzkřísí.

Pane Ježíši, odpusť nám, že jsme to nechali dojít tak daleko, že jsme tě nechali samotného umírat na kříži. Odpusť nám, že jsme to nechali dojít tak daleko, že i dnes nevinní umírají a my často odvracíme svou tvář. Amen.

PÍSEŇ   EZ   320   Ó hlavo plná trýzně

1. Ó hlavo plná trýzně, běd, ran i soužení, ty zřídlo věčné přízně, z níž spása pramení; ó hlavo, ozdobená ctí, slávou s výsosti, jak velká stihla změna tě lidskou hříšností.
2. Tu tvář, tak ušlechtilou, že hříšník se jí bál, teď bezohlednou slinou s výsměchem poplival! Jak pohasly tvé oči, jak rty tvé zsinaly – proč tě tak krutě mučí, zač tě tak ztrestali?
3. Tvé břímě mé jsou hříchy, a já jsem zavinil, zač, Beránku ty tichý, tak tvrdě trestán byl. Ježíši, spásy zdroji, své milosti mi přej a pro tu lásku svoji mne za hřích netrestej.
4. Můj Pane, v tuto chvíli, dovol mi s tebou být, když mizí tvoje síly, nechci tě opustit. Až chladná smrt tě zajme a obestře tě tmou, já chci tvé tělo, Pane, horoucně obejmout.
5. Vždyť jestliže v tvých ranách se, hříšný, najít smím, pak ani v smrti branách tu radost neztratím. V tvé smrti život přijmu a krev tvá nevinná, ta zahladí mou vinu, má spása jediná.
6. Mé díky přijmi vřelé, nejdražší Příteli! Má duše, dokud v těle, v tobě se veselí; a když čas rozdělení i mně se přiblíží, mým mocným potěšením buď smrt tvá na kříži.
7. Jak pevná štít mi zjev se ve smrti hodině, nechť v tobě najde srdce bezpečí jediné. Když do tmy propadá se, ať tebe víra zří – kdo tobě odevzdá se, pokojně zmírat smí.

VEČEŘE PÁNĚ

Blížily se velikonoční svátky, kdy židé slaví hod beránka. Ježíš věděl, že se blíží hodina jeho smrti a chtěl být se svými nejbližšími, se svými učedníky. Chtěl s nimi slavit poslední večeři. Seděli okolo stolu a Ježíš vzal chleba, lámal ho a podával ho svým učedníkům, vzal taky kalich a pili z něho všichni. Pil z něho i Jidáš, který Pána Ježíše zradil. Pil z něho i Petr, který Ježíše zapřel. Pili z něho všichni, kteří se po Ježíšově zatčení rozutekli. A pijeme z něho i my dnes při Večeři Páně a žijeme tak z Ježíšovy smrti pro nás.

VYZNÁNÍ VIN

Ztíšme se před Bohem v upřímnosti a se svým vyznáním:

Před tebou, Bože, vyznáváme svůj hřích.

Je-li to i vaše vyznání, připojte se k tomu slovem Vyznávám..

A přece před tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení.

Je-li to i vaše víra, připojte k tomu své Věřím..

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechnen hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili.

K touze nechat proměnit své vztahy k druhým se můžete přiznat slovy Odpouštím, s pomocí Boží.

SLOVO MILOSTI

Kdokoli takto ve svých srdcích vyznáváte, nepochybuje, že máte skrze utrpení a smrt Kristovu odpuštění hříchů. Dnes nám víc než kdykoli jindy zní slova: Vše je zakryto smrtí Kristovou.

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

POZDRAVENÍ POKOJE

Kristus nám přinesl pokoj a přál si, abychom pokoj šířili. A tak ho šířme, už teď v našem společenství a řekněme si s těmi, kteří nás obklopují: Pokoj Tobě.

VYZNÁNÍ VÍRY

Svatá večeře Páně nás spojuje ve víře s křesťany všech časů a národů. Vyznejme svou víru slovy Apoštolského vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen

Epikléze:

Připomínáme si dílo a utrpení našeho Pána Ježíše Krista, spoléháme na jeho oběť a slavíme jeho památku, jak nám přikázal.

Pokorně tě prosíme, Bože, sešli svého svatého Ducha, aby posvětil nás i dary chleba a vína, které před tebe předkládáme. Amen.

Poslyšme ustanovení svaté večeře Páně:

Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, poděkoval, lámal jej a řekl:

Veźměte a jezte, to je mé tělo, které se za vás láme. To čiňte na mou památku.

Po večeři vzal kalich a řekl: **To je kalich nové smlouvy zpečetěné mou krví. To čiňte, kdykoli z něj budete pít, na mou památku.**

AGNUS DEI

Beránku Boží, který snímáš hřích světa, smiluj se nad námi.

Beránku Boží, který snímáš hřích světa, smiluj se nad námi.

Beránku Boží, který snímáš hřích světa, daruj nám pokoj.

Tak jíme a pijeme na jeho památku a on, ukřižovaný a vzkříšený Pán vstupuje do našeho kruhu a říká: Pokoj vám.

Pojďte, vše je připraveno.

Vysluhování

Zazní píseň 308 Jezu Kriste štědrý kněže

Propuštění:

Vždyť nás má ve své moci láska Kristova – nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny. Jděte v pokoji. Amen.

MODLITBA

Pane, děkujeme Ti, že se k nám zpráva o Tvém Synu dostala, že dnes smíme zakoušet a prožívat, co to znamená, že „vše je zakryto smrtí Kristovou“. Je to velká úleva, že nemusíme stále vláčet svou vinu s sebou, že tys jí vzal na sebe. Moc bychom si přáli, abychom uměli své viny odložit na Ježíšův kříž a žít v radosti.

PANE: Smiluj se nad námi.

Prosíme, ukřižuj naší zlobu a nenávist, naší ustrašenost a lhostejnost. A dej ať vstane z mrtvých naše naděje, radost, odhodlání, láska.

PANE: Smiluj se nad námi.

Prosíme o Tvou pomoc, tak jak Ty chceš... Buď s těmi, kterým opuštěnost svírá hrdlo, kterým hlad svírá žaludek, s těmi, kterým hněv svírá ruku v pěst, s těmi, kteří jsou nemocní, na hraně života.

Smiluj se nad námi i nad celým světem, za všechny lidi a za celé stvoření se přimlouváme, dávej nám víru, lásku i naději . . .

PANE: Smiluj se nad námi.

Prosíme o to společně v modlitbě tvého syna.

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes, a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky, amen.

PÍSEŇ   EZ   331   Má víra pohlíží

1. Má víra pohlíží, / Beránku na kříži, / do tvých těch ran; / krev, jež se prýští z nich, / kéž i můj smaže hřích, / bych s tebou v nebesích / měl věčný stan!
2. Sil ty mne, Pane, sám, / ať v mdlobách neklesám, / bych tvým vždy byl! / Ó přijmi oběť chval, / žes za mne život dal, / a dej bych miloval / tě ze všech sil!
3. Bludištěm života, / kde hříchu mrákota, / kde žal a sten, / mé slzy stíraje, / rač vést mě v ty kraje, / kde pravá vlast má je, / kde věčný den!
4. Až vážný smrti mrak / můj navždy zastře zrak, / ty při mně stůj! / Od zlého vyprosti / a přijmi z milosti / do věčné radosti / mne, Pane můj!

ZÁVĚR

„Když bylo poledne, nastala tma po celé zemi až do tří hodin. O třetí hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eloi, Eloi, lema sabachtani?“, což přeloženo znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

OHLÁŠKY

Dnes dopoledne na Velký pátek jsme se sešli, abychom si připomněli Ježíšovu smrt, abychom znovu zakusili, že Ježíšova cesta kříže se týká každého z nás. Víme, že ho Bůh po třech dnech vzkřísil. Ježíš tedy neumřel nadarmo, ale umřel pro nás, aby nám otevřel dveře do svého království.

Radost z Ježíšova vzkříšení s námi můžete přijít sdílet v neděli v 9,00.

POSLÁNÍ

„Neboj se, slunce zase vyjde.

Neboj se, strom zase rozkvetne.

Neboj se, suchou zemi bude zase zkrápět déšť.

Neboj se, světlo zase prozáří tmou.

Neboj se, láska zvítězí nad lží a nenávistí.

Neboj se, Ježíš vstane z mrtvých.“

POŽEHNÁNÍ

„Milost vám a pokoj od Boha Otce i Ježíše Krista i Ducha svatého. Amen.

PÍSEŇ   EZD 662   Do země se skrývá

1. Do země se skrývá zrnko pohřbené, klíček zdvíhá vzhůru, hledá světlo dne. Láska, když se zdá, že chřadla dlouhý čas, náhle jako tráva zelená se zas.

2. Boží zrnko v srdcích dusí bodláčí, do kamení vsáté vzklíčit nestačí. Přijde třetí den a tmou vystřídá jas, láska jako tráva zelená se zas.

3. Světu láska Boží byla na obtíž. Před hrob valí kámen - málo jim byl kříž. Chvíli smutek vládne, když však přijde čas, láska jako tráva zelená se zas.